

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmma Totivs Theologiæ S. Thomæ Aqvinatis, Doctoris Angelici Ordinis Prædicatorum

Tertiæ Partis Volumen Secundum

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romæ, 1619

Vtrum dederit ea Iudæ? 2

urn:nbn:de:hbz:466:1-38725

sacramentalium: ita quod in quocūque loco ubi sunt illæ species, est ipse Christus. Et quia species illæ potuerunt esse in manibus & in ore Christi, ipse totus Christus potuit esse in suis manibus, & in suo ore. Non autem hoc potuisset esse, secundum quod comparatur ad locum per proprias dimensiones.

979. a. 1.

Ad tertium dicendum, quod (sicut supra dictum est*) effectus huius sacramenti est non solum augmentum habitualis gratiæ, sed etiam quædam actualis delectatio spiritualis dulcedinis. Quamvis autem Christo gratia non fuerit augmentata ex susceptione huius sacramenti: habuit tamen quamdam spiritua-lem delectationem in noua institutione huius sacramenti. Vnde ipse dicebat Luc. 22. Desiderio desideravi hoc pascha manducare vobiscum: quod Euseb. exponit de nouo mysterio noui testamenti, quod tra-debat discipulis. Et idem spiritualiter manducauit, & similiter sacramentaliter, in quantum corpus suum sub sacramento sumpsit: quod sacramentū sui corporis inellexit, & disposuit. Aliter tamen, quam ceteri sacramentaliter & spiritualiter sumant: quia qui augmentum gratiæ suscipiunt, etiam sacramentalibus signis indigent, ad veritatis perceptionem.

ARTIC. II.

Vtrum Christus dederit Iudæ corpus suum?

477
4. d. 11. q.
3. ar. 2. q.
1. & 2. et
Io. 13. l. 3
co 4. f. 6
le. 4. co. 3.
p. n.

AD secundum sic proceditur. Videtur, quod Christus Iudæ non dederit corpus suum. Ut enim legitur Matth. 26. Postquam dedit Dominus corpus suū & sanguinem discipulis, dixit eis, Non bibam amodo de hoc genimine vitis, vsque in diem illū, cum illud bibam vobiscum nouum in regno patris mei. Ex quo videtur, quod illi quibus corpus suum & sanguinem dederat, cum eo essent iterum bibituri. Sed Iudas postea cum ipso non bibit. Ergo non accepit cum alijs discipulis corpus Christi. & sanguinem.

¶ 2. Præterea, Dominus impleuit quod præcepit, secundum illud Actuum 1. Cœpit Iesus facere & docere. Sed ipse præcepit Matth. 7. Nolite sanctum dare

dare canibus. Cum ergo ipse cognosceret Iudam esse peccatorem, videtur quod ei corpus suum & sanguinem non dederit.

¶ 3. Præterea, Christus specialiter legitur Iudæ panem intinctum porrexisse, Io. 13. Si ergo corpus suum ei dedit, videtur quod sub bucella ei dederit, præcipue cum legatur ibidem, quod post bucellam introiit in eum Satanas. Vbi Augustin. * dicit, Hinc nos docemur, quam sit cauendum male accipere bonum: si enim corripitur qui non diiudicat, id est, non discernit corpus Domini à cæteris cibis, quomodo non damnabitur, qui ad eius mensam fingens se amicum, accedit inimicus? Sed cum bucella intincta non accepit corpus Christi: ut enim Aug. † dicit super illud Ioan. 13. Cum intinxisset panem, dedit Iudæ Simonis Iscariotæ; non, ut putant quidam, negligenter legentes, tunc Iudas corpus Christi accepit. Ergo videtur, quod Iudas corpus Christi non accepit.

*tracl. 62.
in Io. c. 13
ca. princ.
to. 9.*

*tracl. 61.
in Io. in
me. to. 9.*

*ho. 46. in
Io. nō re-
motē an-
te fin. to-
mo 3.*

*Can. 30.
cir. med.*

*l. 3. p. 3.
nō longē
a princ.
† tracl. 62.
to. 9
* loc. cit.*

*in corpo-
re art.*

SED contra est, quod Chryf. † dicit, Iudas participans existens mysteriorum, conuersus non est. Vnde fit scelus eius vtrinque immanius: tū quia tali proposito imbutus adiit mysteria: tum quia adiens melior factus non fuit, nec meru, nec beneficio, nec honore.

RESPONDEO dicendum, quod Hilarius * posuit super Matth. quod Christus Iudæ corpus suum & sanguinem non dedit. Et hoc quidem cōueniens fuisset, considerata malitiæ Iudæ. Sed quia Christus nobis debuit esse exemplum iustitiæ, non conueniebat eius magisterio, ut Iudam occultum peccatorem, sine accusatore, & euidenti probatione ab aliorum communione separaret, ne per hoc daretur exemplum Prælati Ecclesiæ similia faciendi, & ipse Iudas exasperatus, inde sumeret occasionem peccandi. Et ideo dicendum est, quod Iudas cum alijs discipulis, corpus Domini & sanguinem suscepit: ut dicit Dion. * lib. eccle. hier. & August. † super Ioan.

Ad primū ergo dicendum, quod illa est ratio Hilari. * ad ostendendum, quod Iudas corpus Christi non sumpsit.

sumpsit. Non tamen cogit : quia Christus loquitur discipulis, à quorum collegio Iudas se separavit; non, autem Christus eum exclusit. Et ideo Christus quantum est in se, etiam cum Iuda vinum in regno Dei bibit : sed hoc conuiuium ipse Iudas repudiavit.

Ad secundum dicendum, quod Christo nota erat Iudæ iniquitas, sicut Deo : non autem erat sibi nota per modum, quo hominibus innotescit. Et ideo Christus Iudam non repulit à communione: ut daret exemplum tales peccatores occultos non esse ab alijs sacerdotibus expellendos.

Ad tertium dicendum, quod sine dubio Iudas sub pane intincto corpus Christi non sumpsit, sed simplicem panem. Significatur autem foetissis (ut Aug. * ibidem dicit) per panis intinctionem fictio Iudæ; ut enim inficiantur nonnulla, intinguntur. Si autem bonum aliquid hic significat tinctio (scilicet dulcedinem bonitatis diuinæ : quia panis ex intinctione sapidior redditur) idem bonum ingratum non immerito est secuta damnatio. Et propter hanc ingratitude id quod est bonum, factum est ei malum : sicut accidit circa sumentes corpus Christi indignè. Et sicut Aug. * ibidem dicit, intelligendum est, quod Dominus iam antea distribuerat omnibus discipulis suis sacramentum corporis & sanguinis sui: ubi & ipse Iudas erat, sicut Lucas narrat. Ac deinde ad hoc ventum est, ubi secundum narrationem Ioannis, Dominus per bucellam tinctam atque porrectam suam experimit proditorem.

ARTIC. III.

492 *Virum Christus sumpserit & discipulis dederit corpus suum impassibile?*

4. di. 11.

9. 3. a. 3.

6. di. 12.

9. 2. ar. 3.

9. 1. cor.

glos. ord.

ibid.

Ad tertium sic proceditur. Videtur, quod Christus sumpserit & discipulis dederit corpus suum impassibile. Quia super illud March. 17. Transfiguratus est ante eos: dicit quædam glos. * Illud corpus quod habuit per naturam, dedit discipulis in cæna non mortale & passibile. Et Leu. 2. super illud, Si oblatio

tua